

Világosság

A Romániai Magyar Népi Szövetség napilapja

KOLOZSVAR, 1951. december 21. péntek. Á R A 4 L E J VIII. ÉVFOLYAM. 297. SZÁM.

Éljen sokáig
a világ dolgozóinak
lángeszü vezetője,
Sztálin elvtárs!

SZTÁLIN: A BÉKE

Sztálin elvtárs, a dolgozók lángeszü tanítómestere, a béke nagy zászlóvivője 72 éves. Születésének évfordulója az egész világ dolgozóinak ünnepe. A szabad országok népei boldogsággal telve üdvözlik Sztálin elvtársban azt az embert, aki Lenin oldalán valóra váltotta a népek álmait, s reménykedve tekintenek feléje azok a milliók, akik még a kizsákmányolók igájában szenvednek. Felszabadulásuk hajnalát látják Sztálin elvtársban az elnyomott gyarmati népek, akik a világ minden táján harcra lendültek az imperialista bilincsek szétzuzására. Sztálin elvtárs a világ dolgozóinak tanítómestere, a kizsákmányoltak atyja, hatalmas harcos, aki egész életét árfási, alkotó munkarejét a proletariátus forradalmi ügyének szenteli.

A rabszolgaságban sanyalódó népek évszázadokon át hiába próbálkoztak a rabláncok szétzuzásával. Leninnel együtt Sztálin elvtárs az, aki megmutatta, miképpen lehet szétzuzni a rabság láncait, megmutatta azt, hogy melyik a szabad élet útja. Leninnel együtt létrehozta a forradalom ragyogó fegyverét: az új típusú pártot. Azt a pártot, amely a munkásosztály harci vezérkara. Ez a párt a bolsevikok pártja. Sztálin elvtárs Lenin oldalán a nagy Októberi Szocialista Forradalom kezdeményezője és szervezője. Lenin oldalán küzdött a szovjet állam megalakításáért, amely a munkások és parasztok első állama — gránit alapja az egész világ dolgozói felszabadító harcának.

Sztálin elvtárs Lenin művének lángeszü folytatója, napjaink Leninje. Győzelemről-győzelemre vezet a leninizmus zászlaját.

Elméleti munkássága, amelylyel a marxizmus kincsesházát gazdagította, az egész világ kommunistáinak felbecsülhetetlen kincsét jelenti. Megalkította a szocializmus és kommunizmus építésének tudományos elméletét. Sztálin elvtárs a proletár diktatura államformájának lángeszü teoretikusa, a nemzeti kérdés bolsevik elméletének megalapítója, a marxista katonai tudományok és a szocialista gazdaságpolitika létrehozója.

Sztálin elvtárs az elmélet- és gyakorlat összekötésének megtestesítője. Ő szervezte meg a szocializmus győzelmét és a kommunizmus építésének hatalmas munkáját a Szovjetunióban. A Szovjetunió az ő vezetésével vált hatalmas ipari hatalommá, s az ő vezetésével született meg a világ legholádóbb mezőgazdasága, a szocialista mezőgazdaság. A Szovjetunióban élő népek felszabadítása s a szovjet népek nagy családjának megalakítása Sztálin

névéhez fűződik. Sztálin elvtárs szervezte meg a Szovjetunió kultúrforradalmát, ő fektette le alapjait a világ legfejlettebb kulturájának.

Csakis egy ilyen lángelme volt képes arra, hogy a kommunizmus építésének ha-

szágainak népeit; annak, hogy ezek a pártok képesek harcra vezetni a kapitalista országok népeit; annak, hogy az imperialista leigázóknak mindenütt ég a föld a talpuk alatt — az a magyarázata, hogy Sztálin elvtárs Lenin példáját követve

tést a háborúk, a véres mészársok kiküszöbölésére, mint Sztálin elvtárs. Sztálin elvtárs arra tanít bennünket, hogy miként kell megszereznünk a békét. A világ dolgozói többségének szívében elültette azt a tiszta eszmét, hogy a békét a

talmas munkálatait sugalmazza, létrehozta a természet-átalakító nagy terveket, amelyek megvalósítása ma a Szovjetunióban folyamatban van. Sztálin elvtárs vezetésével emelkednek fel a hatalmas üzemek, új tengerek és folyamok létesülnek, nagykiterjedésű területek felszíne megváltozik — a szovjet népek legyőzik a természetet. Annak hogy számtalan ország népeinek kipróbált kommunista pártjuk van: annak, hogy ezek a pártok viharserében megnöttek és a dolgozók százmillióinak bizalmát elnyerték; annak, hogy ezek a pártok győzelemre vitték a hatalmas Kína és a népi demokráciák or-

nevelte és utat mutatott a kommunista pártoknak.

Sztálin elvtárs születési évfordulójának ünnepe nemcsak a kommunisták, hanem a világ minden egyszerű emberének ünnepe, mindazok ünnepe, akik szeretik a békét, az életet és örülni akarnak ezeknek. Az imperialisták és lakájainak minden mesterkedése ellenére Sztálin elvtárs ünneplése a béke ünnepe, mert mindaz, amit Sztálin alkotott és alkot, a béke szolgálatában áll. Sztálin: a béke.

A történelem nem ismer Sztálin elvtárshoz hasonló, hatalmas békeharcost. Senki nem tett és nem tesz annyit erőfeszí-

népek egyesült erejével lehet megőrizni, amely képes legyőzni az amerikai-angol imperialista fenevadak mesterkedéseit. Arra tanít bennünket Sztálin elvtárs, hogy a békét nem elég csupán kívánni, hanem a béke kivívására cselekvő harcot kell folytatni. Ez a sztálini eszme lánggalobbantotta a békeharcot és létrehozta a történelem legnagyobb imperialista-ellenes egységét: a béke világtáborát.

Sztálin azon munkálkodik, hogy a békétábor szüntelenül nőjön, erősödjék. Kímélet nélkül leleplezi az amerikai-angol agresszorokat. Tanításai hozzájárultak az agresszorok elszigeteléséhez és az amerikai im-

perialisták bűnös terveit szétzuzása feltételeinek megteremtéséhez. Sztálin elvtárs bölcsen irányítja a Szovjetunió békét szolgáló külpolitikáját.

A népek gyűlölik a háborút. Ezért üdvözölték lelkesedéssel Sztálin elvtárs javaslatait a koreai kérdés megoldására, a világbéke megszilárdítására. A szovjet sztáhanovisták és a dél-amerikai ültetvények rabjai, az anyák, akik gyermekeik mosolyának örülnek és az öregemberek, akik békés napokat kívánnak — a világ minden becsületes embere a sztálini békepolitika elveit vallja.

Szerethet-e valakit az emberiség jobban annál mint azt, aki a béke és az élet megvédését írta zászlajára? Szerethetnek-e a népek valakit is jobban annál, mint aki élete céljaként a békét és a népek szabadságának megvédését tűzte maga elé? A becsületes emberek háttalanul szeretik Sztálin elvtársat, mert tudják azt, hogy Sztálin a népek békéjének, szabadságának legnagyobb harcosa.

Ma, születésének 72-ik évfordulóján, a világ népei háttalan szeretettel és reménységgel fordulnak a béke igaz ügyének hatalmas zászlóvivője felé.

A mi népünk is nagy szeretettel, forró ragaszkodással fejezi ki.

Sztálin elvtárs népünk felszabadítója és legjobb barátja. Népünknek a dicsőséges sztálini hadsereg által történt felszabadítása tette lehetővé azt, hogy lerázzuk nyakunkról a kizsákmányolókat, szétszakítsuk azokat a láncokat, amelyeket az imperialisták tettek országunk dolgozóira. Sztálin elvtársat hála illeti szabadságunk kivívásáért, a munkásosztály győzelmeiért, hazánk előrehaladásáért, s a Szovjetunió testvéri segítségéért. Hálásak vagyunk Sztálin elvtársnak, hogy alkotó erőt meríthetünk kristálytisza tanításaiból, amelyek segítségével a szocializmust építjük. A sztálini tanítások nyomán valósítottuk meg eddigi eredményeinket, építjük a szocialista ipart, javítjuk a dolgozók életszínvonalát. Hálásak vagyunk Sztálin elvtársnak, mert biztonságban érezzük magunkat és büszkék vagyunk drága hazánkra, amely olyan erős és gazdag lesz, mint amelyről álmodni sem mertek elődeink. A kollektív gazdaságok dolgozó parasztjai hálásak Sztálin elvtársnak, mert az ő tanításai nyomán léptek a hőses élet útjára.

Boldogság számunkra, hogy a sztálini korszakban élhetünk. Semmi sem lehet megtisztelőbb annál, mint az, hogy a sztálini békétábor harcosai lehetünk, hogy Sztálintól tanulhatunk, követhetjük őt, a kommunizmus és a béke győzelmének zászlóvivőjét.

A NAGY SZTÁLIN TANÍTÁSÁIBÓL:

„A szocialista versenyt olykor összetévesztik a konkurrenciával. Ez nagy hiba. A szocialista verseny és a konkurrencia két teljesen különböző elvet képvisel.

A konkurrencia elve: az egyiknek vereség és halál, a másiknak győzelem és uralkodás.

A szocialista verseny elve: elvtársi segítség az elmaradottaknak az élenjárók részéről, hogy ezzel általános fellendülést érjünk el.

A konkurrencia azt mondja: bunkózd le az elmaradottakat, hogy megerősítsd uralmat.

A szocialista verseny azt mondja: egyesek rosszul dolgoznak, mások jól, ismét mások még jobban — érd utól a legjobbakat és kövess el mindent, hogy a fellendülés általános legyen.

Tulajdonképpen ezzel magyarázható az a példátlan termelési lelkesedés, amely a dolgozók millióit, a szocialista verseny eredményeképp magával ragadta...“

(Sztálin: A verseny és a tömegek munkarendje.)

„Népgazdaságunk az iparosítás jegyében fejlődik. De nekünk nem akármilyen iparosítás kell. Nekünk olyan iparosítás kell, amely biztosítja az ipar szocialista formáinak növekvő tulsúlyát a kisárutermele és még inkább a tőkés formákkal szemben. Iparosításunk jellemző vonása abban áll, hogy az szocialista iparosítás, olyan iparosítás, amely biztosítja az ipar társadalmisított szektorának győzelmét a magángazdasági szektor, a kisárutermele és a kapitalista szektor felett.“

(Sztálin: A Központi Bizottság Politikai beszámolója a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja XVI. kongresszusának.)

„A legutóbbi időkig kevés figyelmet fordítottak arra, hogy a középparasztokat a kolhozok vezető munkájába bevonják. Pedig a középparasztok között vannak kitünő gazdák, akikből elősörangu gazdasági funkcionáriusok válhatnak a kolhozépítés terén. Most ki kell küszöbölünk munkánknak ezt a fogyaté-kosságát. Most az a feladat, hogy a középparasztok legjobbait bevonjuk a kolhozok vezető munkájába és módot adjunk nekik arra, hogy képességeiket ezen a téren kifejthessék.

A legutóbbi időkig nem fordítottunk kellő figyelmet a paraszt nők közötti munkára. Az elmúlt időszak megmutatta, hogy a paraszt nők közötti munka — munkánk leggyöngébb pontja. Most határozottan és egyszersmindenkorra ki kell küszöbölni ezt a fogyaté-kosságot.“

(Sztálin: Válasz a kolhozparaszt elvtársaknak.)

„...a jelen pillanatban a háboru nem tekinthető elkerülhetetlennek.

Bizonyos, hogy az Amerikai Egyesült Államokban, Angliában, ugyisintén Franciaországban vannak agresszív erők, amelyek új háborút kívánnak. Ezeknek az erőknek háborura van szükségük, hogy profittöbblet-re tegyenek szert, hogy kifosszanak más országokat. A milliárdosok és milliomosok ezek, akik jövedelmező, óriási nyereséget hozó üzletet látnak a háboruban.

Ezek az agresszív erők tartják a kezükben és irányítják a reakciós kormányokat. De ugyanakkor rettegnek népeiktől, amelyek nem kívánnak új háborút és a béke fenntartása mellett vannak.“

(J. V. Sztálin nyilatkozata a „Pravda“ munkatársának.)

„Erőddel állunk szemben. Ez az erőd — a tudomány, melynek sok és sokféle ága van. Ezt az erődöt be kell vennünk, bármilyen áron. Ezt az erődöt az ifjúságnak be kell vennie, ha az új élet építője, ha a régi gárda méltó utódja akar lenni.“

(Sztálin: Beszéd az Ifjúsági Szövetség VIII. kongresszusán.)

EGY SZÓ SZTÁLIN ELVTÁRSHOZ

Írta: MIHAIL VASZILJEVICS ISZAKOVSKIJ

Nem várva hívást, feltartóztatlan
Tör fel szívemből, itt van ajkamon...
Hagyd, hogy amint jött, Néked általadjam.
Egyszerű szót hagy kimondanom.

Eljött a várt nap. Az idők megértek.
A nyugalom a földre visszatért.
Köszönöm, mit főd s karod a honért tett.
Köszönet sok-sok fáradalmadért.

Köszönöm Néked, hogy kiálltunk épen
A harci próba súlyos éveit,
Úgy bizva Sztálin elvtárs erejében,
Ahogy szívünk tán magunkban se hitt.

A bizonyosság Te voltál, a zálog,
Hogy ki galádul ránk tör, elveszett.
Előtted mélyen meghajolva állok,
Míg megszorítom ezt a hű kezet.

S megköszönöm hűséged a hazához,
Hogy tudsz böles lenni, hitet vallani,
Hogy életed nagy, tiszta fényt sugároz,
Hogy igaz ember vagy — és az, ami.

Hogy a Kremlben fenn vigyázta néped
Éber szemed, míg viharzott a vész,
Hogy mellettünk vagy, köszönöm Tenéked
S köszönöm, elvtárs, köszönöm, hogy élsz.

Fordította: GÁSPÁR ENDRE

„A vezetés művészete komoly dolog. Nem szabad a mozgalom mögött elmaradni, mert elmaradni annyi, mint a tömegektől elszakadni. De nem szabad előreszaladni sem, mert előreszaladni annyi, mint elveszíteni a tömegeket és elszigetelni önmagunkat. Akí a mozgalmat vezetni akarja és egyuttal meg akarja tartani a kapcsolatot a milliós tömegekkel, annak két fronton kell harcolnia — az elmaradók ellen is, az előreszaladók ellen is.

Pártunk erős és győzhetetlen, mert amikor a mozgalmat vezet, meg tudja tartani és meg tudja sokszorozni kapcsolatait, melyek a munkások és parasztok milliós tömegeihez fűzik.“

(Sztálin: Akiknek a siker fejükbe szállt.)

„Azt hiszem, elvtársak, hogy az önbírálatra éppolyan szükségünk van, mint a levegőre, mint a vízre. Azt hiszem, hogy nélküle, az önkritika nélkül, pártunk nem tudna előrehaladni, nem tudná feltárni fekélyeinket, nem tudná kiküszöbölni fogyaté-kosságainkat.“

(Sztálin: A Központi Bizottság és a Központi Ellenőrző Bizottság áprilisi együttes plenumának munkájáról.)

Részlet Pavlenko „Boldogság“ című Sztálin-díjas regényéből. Az esemény Jaltában játszódik le, a konferencia idején.

A ház mögé tértek, álltéltek az ör-ség vonalát; kísérfje megállt. Vele együtt Voropájev is megállt. A kísé-rő zavartan rétekintett. Ugyaneb-ben a pillanatban egy hang hal-latszott, amelyet lehetetlen volt nem ismerni.

— Szíveskedjék idejönni, Voropá-jev elvtárs, ne szégyenkezzék!

Voropájev azonban nem mozdult helyéből, lába nem engedelmekedett. Sztálint pillantotta meg.

Világos tavaszi zubbonyban és vi-lágos sapkában állt Sztálin egy öreg kertésszel valami szőlőbőke mellett, amely görbe-görbe kacsával a fal mellett létrácsba kapaszkodott. Voropájevra tekintve, valamit bizony-gatót a kertésznek, ami szemmel-láthatólag mindkettőjüket komo-lyan érdekelte.

Sztálin udvözölte Voropájevot és kezét el sem bocsátva, az aszatá-hoz és a fonott székekhez vezette, amelyek egyikén Vjacseszláv Miháj-lovics Molotov állt. Időnként diplo-máciai hivatalnokok jöttek, valamint jelentettek sugva és Molotov halk hangon válaszolt. Keze tele volt irat-okkal. Vállat vont és mosolyával kért bocsánatot elfoglaltságáért.

Sztálin valószínűtlenül nyugodt volt. Ugy látszott, hogy a világ ós-szas kérdései közül, most legjobban Voropájev sorsa érdekli és talán még a fehérre-kékes ég, amely a láthatár szélén lágyan olvadt össze a tenger-rel, Erre tekintett időnként, kedvesen összevonva szemét.

Vjacseszláv Molotov segített leküe-deni az első percek zavartát és áltá-lános társalgás indult meg.

— Nekem megemlítették magát, és véleményem szerint, helyesen csele-kedett — mondta hirtelen Sztálin —, hogy vidéki tevékenységi köri vd-lasztott. Sajnos, nálunk még sok em-

ber van, aki többre becsüli, hogy hi-vatalnok legyen Moszkvában, sem-mint a maga gazdája vidéken.

Ránézett Molotovra. Molotov el-mosolyodott, mert pontosan tudta, mire vonatkoznak ezek a szavak.

— Vannak még ilyen emberek — folytatta Sztálin —, de röydesen be-fellegzett nekik... Közölje, véleménye szerinti, mire van halaszthatatlan szükség. Ne szégyenkezzék, be-széljen. — Sztálin kényelmesen el-helyeskedett karosszékeben és a ciga-rettás dobozhoz nyúlt. Történetesen nem volt nála a pipája.

— Emberek kellene, — felelt Vo-ro-pájev. — Es kell elsősorban, ér-telmes emberek, Sztálin elvtárs.

Sztálin csöndesen elnevette magát. Molotov szintén elmosolyodott.

— Értelmes emberekre mindenütt szükség van — mondta Vjacseszláv Mihajlovics.

— Nevelni kell értelmes embereket, ezredes elvtárs — mondta Sztálin gyorsan, szinte baráncsoló hangon —, a helysinen kell kinevelni őket. Ne várjanak, míg Moszkvából szájukba repül a süllgalamb. Es ne higyjék, hogy rendes emberek csak Moszkvá-ban teremnek.

— Itt is fejlődnek, természetesen, csak lassan, a szükséglet meg nagy, mindenütt hiány van — felelte Vo-ro-pájev. Erezte, hogy ebben a kérdés-ben nem kapja meg Sztálin támoga-tását.

— Es hogyan él maga, nehezen? — kérdezte Sztálin. Szavórsan nézte Vo-ro-pájevot, mintha nemcsak azt akar-ná meg tudni, amit már ugyls tud, hanem a válasz hangját is érezni szeretné.

— Nem könnyen.

— Jó, hogy így egyszerűen meg-mondta. Kérdi az ember: hogy él-tek? Kivádban élünk, mondják, asz-tán kiderül, hogy valójában nem

telik mindennapi ebédre... Igen, egyelőre soványan élünk, de mondja meg a kolhozparasztoknak, hogy rö-videsen minden megváltozik. megja-vul. Az ország ellátásának kérdését a Párt olyan energiával fogja megoldá-ni, mint annak idején megoldotta az iparosítás kérdését. Mi mindent meg-teszünk annak az érdekében, hogy az emberek élete megjavuljon. Eljenek jobban, mint a háboru előtt. Az em-berekről szóljon: hozzávalósiak, mit csinálnak?

Voropájev egy pillanatig elgondol-kozott, kufatagot, kívül is kezdje, de Sztálin valószínűleg úgy vélte, hogy Voropájev a dolog megfogal-mazásával bibelődik és elégedetlenül összeráncolta homlokát.

— Ne keressen semmiféle udvarias formákat, eleven képeket adjon. Mi aztán megfogalmazzuk valahogy.

Voropájev mesélni kezdett azokról, akik hozzá közel állottak: Viktor Ogarnovról, Pauszovról, Cimbátról, Marja Bogdanováról és gyermekszan-atóriumáról, Annuska Sztupináról. A Podnyebeszko-párról, Gorodcovról mindenkiről, akivel együtt álmodtak a jövőről.

— Még azt mondja, hogy embe-rekre van szükség! — mondta cso-dálkozva Vjacseszláv Mihajlovics. — Hiszen magának egész nevelőintézete van. Majd rövidesen magától fogunk kélni.

Sztálin hosszasan hallgatott, ciga-rettára gyujtott és füstölni kezdett.

— Ha olyanokat, mint ezek a Podnyebeszkoék — mondta csöndesen, szinte magában —, erővel telítünk, akkor majd jól haladunk előre... Vagy az a kisleány, az a Sztupina; még csak a némelekkel szemben ér-seit gyűlölete is föllendíti az életét. Természetesen ezt az erőt helyesen kell irányítani. Cimbált meg óvja, ne bánták. Szükség van az ilyen

nyugtalan öregekre, az ifjúság meg-becsüli őket... No, ki van még?

Ujra, meg újra kérdezősködött, majd elgondolkozott, hirtelen önma-gába vonult, mintha a most hallot-takat a régebben hallottakkal vetné egybe és meghatározand, hol az igaz-ság, majd ismét felélenkült, örven-desett minden egyes új névnek...

Mikor Voropájevől meghallotta, mennyire vágyódik Gorodcov a ga-bona után, mint álmodik láthatárig nyuló buzamezőkről, felállt, fel-álá járkált, töprengett.

Sztálin visszatért az asztalhoz és így szólt:

— A gabona utáni vágyódás na-gyon szép. A leglényegesebb után vágyódik ez az ember. De a szőlőre, fűgére, almára szintén szükségünk van. Mondja meg ennek a Gorod-covnak, aki katonaeber, emélfogva megeríti, hogy maguk itt a második vonalban állnak tartalékként. Amikor a gabonaharc eldől, magukra kerül a sor.

Felélenkült és visszaemlékezett a kertésszel folytatott beszélgetésre.

— Itt van ez a kertész, negyvenöt éve dolgozik, mégis fél a tudomány-tól. Es nem megy, mondja, Puskin idejében Görögországból hozták Odesszába a paradicsomot, mint va-lami ritkaságot, mi meg tizenöt év-el cselölt Murmanszkban kezdünk paradicsomot termelni. Elhatároztuk, meg is lett. A szőlőt, citromot, fű-gét szintén fel kell szorítanunk északabbra. Azt mondják, nem te-rem meg a gyapot Kubában, Ukraj-nában. Mégis terem. A dolog lé-nyege; akarni kell. Így magyaráz-dza meg neki, — ismételte még egyszer Sztálin. — Hogy is mon-dta ez a Gorodcov: „Gabonával ál-modom!“

— Igen. Azt mondta: „Álmom-ban gabont akarítok be. Felébre-

dek, vállam fáj a munkától és a szo-bában gabonaszag terjeng!“

— Talán lehetséges volna az olyan embereket, mint ez a Gorodcov, az alföldre áttelepíteni, buzatermelés-re? — ajánlotta hirtelen Sztálin. — Az orosz ember gabonatermelő. — Gondolkodjék felüle. Tárgyalja meg a vezetőséggel. Még kiről tudna be-szélni?

Mélyen megindultan ettől a lelket tüzesítő beszélgetéstől, Voropájev köpenye zsebébe sülyesztette kezét és onnan zsebkendőjével együt ki-rántotta, majd a földre ejtette a reggeli hávirágbokorétát.

A kísérfő, aki közelükben állt, fölemelte a virágot és Voropájev is-mét zsebébe sülyesztette.

Sztálin kiváncsian szemlélte.

— Amennyire én tudom, a virág nem a zsebbe való, — mondta meg-győződéssel. — Adja ide azt a csok-rot. Mit is csináljunk vele? — Hozzálte ahhoz a nagy csokorhoz, amely az asztalon lévő széles és alacsony vázában állt. — Vagy ta-lán valakinek szánta?

Voropájev elmesélte, hogy a kis Tvorozsenkova arról álmodozott, miként fogja ezeket a virágokat Sztálinnak ajándékozni és ez ac-álm most váratlanul beteljesedett.

Sztálin kutatni kezdett, mit is ajándékozhatna a Tvorozsenkova-klánynak, majd behívott valakit és utasította, hogy néhány süteményl csomagoljanak be egy szép kosár-kába.

Alighogy behozták a kosárkát, Voropájev engedelmét kért, hogy mchessen.

— Derék ember, helyesen cseleke-dett, — mondta bucsuzól Sztálin. — Ne hallgasson azokra, akik kor-holni fognak. Hivatalnokunk így is tulsok van. Maga derék ember... Es egyenesen beltekintett Voropá-jev szemébe, szinte arcával su-rolta arcát, mintha a nap sugara simogatta volna meg.

Igyekszem méltó fia lenni hányász apámnak...

Langyos őszi szél csapott az arcába, amikor kilépett az otthon küszöbén. Az első pillanatban földbegyökerezett a lába néhány másodpercig behunyt szemmel, nagyot szippantott a levegőbe. Valamire emlékeztette ez a pillanat. Igen. Egy kora szeptemberi reggelre, amikor anyjával a Kolozsvár felé haladó vonatot várta. Bucsú után, ahogyan kihajolt a vonatablakon, hogy visszaintsen, ugyanaz az érzés fogta el egy másodpercig. Egész lényében tele volt izgalommal, feszülő vágyakkal s mégis nagy örömet érzett. Érezte, hogy új élet kapuja nyílt meg előtte — tanulni fog...

S most, három év után, hogy a fiatal Galos Dénes befejezte a kerámia szakiskolát, elérkezett élete második szakaszához. Meg kell mutatnia, hogy a munkában is tud az elsők között lenni, — mint az iskolában. Öreg tanára évről-évre Sztálin elvtárs egyik mondására emlékeztette: „... az iskola — csak előkészítő. A káderek igazi megédzése csak éleves munka eredménye lehet, az iskolán kívül, a nehézségekkel való harcban, a nehézségek leküzdésében.”

Azóta többször visszaesengett fülébe ez a két mondat, de igazi értelmét csak akkor értette meg, amikor az első nehézségekkel találkozott a munkahelyén.

Galos jól ismerte már a gyárat, még iskolás korából. Ide jártak gyakorlatra. Még annak idején sokat gondolkodott azon, ha végez, hol is dolgozna a legszívesebben. Hetenként változtatta elhatározását, míg egyszer az égetőkemencéhez került. Eppen kemencebontás volt. A munkások szedegették a samott-tokokból a megsárgult porcelánedényeket. Hara-gudtak a selejtes darabok

miatt. Galos később megtudta, hogy a selejtes áru a rossz fűtés következménye. Akkor gondolkodott először azon, hogy a látszólagosan mellékes feladatok is, mint a fűtés, milyen fontos tényezői az egész termelés menetének. Ekkor végkép határozott. Égetőmunkás lesz. Elhatározását az üzem párttitkára örömmel fogadta, de előre figyelmeztette, hogy komoly feladatot vállalt. Kettős feladatot.

Galos akkor még nem értette meg a párttitkár célzását a kettős feladatra, csak később, amikor már szembetalálkozott a nehézségekkel. Az iskolában több ízben tanultak a kemence fűtéséről, ellenőrzéséről, kezeléséről, de az elmélet nem sokat ér a gyakorlat ismerete nélkül. Segítségére volt szükség.

Az idősebb szakmunkások előbb nem szívesen látták Galost maguk között. Igyekeztek maguknak megőrizni tudásukat és csak igen ritkán magyaráztak meg valamit. Az ifjúság nem veszítette el önbizalmát. Elhatározta, hogy küzd a környezet hangulatának megváltoztatásáért. Ő itt akar dolgozni és ebben nem akadályozhatja meg senki.

Módszert változtatott. Segítségkérés helyett, igyekezett maga megoldani a kérdéseket. Naponta áttanulmányozta az égetőkönyvből a mester feljegyzéseit, utasításait. Ennek alapján igyekezett kezelni a lángot, adagolni a gázt és levegőt a kemencébe. Közben a műszerekkel állandóan ellenőrizte a gázt és a levegő nyomását. Így teltek a napok, hetek s Galos lassan kezdett beleszokni a munkába.

Eppen November 7.-re készült az üzem, amikor egyik munkatársuk, Kerekes András beteg lett. — A vállalást becsületbeli kötelesség teljesíteni, — mon-

dotta a párttitkár, — helyettesről kell gondoskodnunk. Ki vállalja? — s bátorítón nézett körül. Néhány másodpercnyi csend után Galos jelentkezett. Munkatársai megtapsolták, a párttitkár pedig kezét szorította vele. Meleg, biztató kézszorítás volt ez, amelyre az ifjúságunk napok után is visszaemlékezett.

Ettől a naptól kezdve, minden megváltozott körülötte. Munkatársai, Kerekes, Man, Ujlaki, Rigmávi, kitartó szorgalmáért, fejlődőképességéért, munkakészségéért ma már komoly munkatársuknak tekintik őt s örömmel adják át tapasztalataikat.

A tizenkilenc éves Dénes, aki néhány hónappal ezelőtt még gyermekmódról álmodozott az otthoni szellőről, falujáról, az otthoni erdőről, ma már a kolozsvári porcelángyár egyik legöntudatosabb, legszorgalmasabb ifjúságának. Örömet szívesen osztja meg barátaival, munkatársaival, szüleivel. November végén lelkes hangulattal érkezett a Dank-községi hányászcsaládnak: „Köszönöm, édesanyám, hogy mostanáig gondoskodtatok rólam... Ma pénzt tettem fel, vegyél ruháneműt magatoknak rajta. Ne nyugtalankodj, maradj nekem is bőven s a gyár otthonában mindenem megvan. Ebben a hónapban 13.140 lejt kerestem... Apámnak mondd meg, hogy rövidesen én is élmunkás leszek. Ha nehézségem voltak a munkában, mindig Sztálin elvtársnak az a bölcs tanítása jutott eszembe, hogy csak a nehézségekkel való harcban, a nehézségek leküzdésében edződünk és válhatunk igazi építővé a szocializmusnak. Ez a bölcs sztálini gondolat ad erőt ma is mindennapi munkámban és lelkesít arra, hogy méltó fia legyek a munkásosztálynak.”

LÁSZLÓFI IBOLYA

Testvériesen élnek együtt Türebén a román és magyar dolgozók

A Nádas-völgyére sűrű, téli köd nehezedett. A patak mentén kigyózó uton embercsoportok haladnak Türebé község felé. A városból jönnek. A most érkezett vonatról szálltak le. Egyesek pislálkoló viharlámpát tartanak kezükben, míg mások vastag botokkal támaszkodnak a jeges, síkos uton. Mindnyájan vidámak. A fiatalabbak a téli kulturmunkáról, az idősebbek a beszoállításai versenyről, szövetkezetről és más ügyekről beszélnek. Munteanu Vasile — a néptanács titkára — egy csoportnak a falu villamosításának jelentőségét magyarázza.

Az ut nem hosszú a faluig. A csoportok egyre közelebb jutnak a község széléhez. Mikor elhagyták az egyik dombot, hirtelen eléjük árul a falu képe. Olyan kép ez, amilyenre a múltban gondolni sem mertek. Hosszu harc, fáradhatatlan munka árán jött ez létre. A kommunizmus kezdeményezésére Türebé községben is a közelmúltban kigyultak Iljics lámpái. A szocialista építés újabb csirjáját jelenti a faluban. A román és magyar dolgozók közös harcának, Pártunk tanításának eredménye.

A magas oszlopokról villanyfényt tör át a ködön. Megvilágítja az embereket, a román és magyar dolgozók örömtelt arcát. Azokét, akik vállatve végeztek a falu villamosításának munkálatait. Akik a kulturothozban, a néptanács székében közösen tanulják a lenini-sztálini tanokat s tudják, hogy a román és magyar dolgozók közös harca hozhat ilyen eredményeket. Egyelőre még csak az utcákon ég a villany, de sokan már tervezik, hogy tavasszal az ő házukba is bevezetik. Az iskola, a kulturothon és más középületek villamosítását is szükségesnek látják.

A néptanács épületéből fény szűrődik ki. Néhányan betérnek. A teremben többen gyűltek össze. Vajon miről lehet szó itt? Mi az, ami nap, mint nap foglalkoztatja a türebi dolgozókat?

Az egyik asztalnál Robotin Gheorghe, a község néptanácsi képviselője éppen az ifjuságról beszél. Örömmel mondja, hogy a falu román és magyar ifjusága a munkában egymásra talál. A kulturothonban közösen rendezik a műsoros esteket. Vegyes énekkaruk és színjátszó csoportjuk jól működik.

— Most nem úgy van, mint a múltban — mondja határozottan Ro-

botin elvtárs. Községünkben örökre megszűnt a nemzeti gyűlölködés.

— Emlékszem — folytatja, hogy mikor Crucin Nicolae volt a jegyző, a magyaroknak szavuk sem volt. A horthy-rezsim idején a románok nem mehettek a magyarok közé. Gyűlöltük egymást, anélkül, hogy okunk lett volna rá. A román csendőrök megfofozták a magyar fiatalokat. Ugyanezt tették a kakastollasok a román ifjakkal. A kulákoknak bezzeg kutya-bajuk sem volt. Jól megértették egymást, különösen a falu dolgozó népének kizsákmányolásában és egymásra uszításában.

— Cudar világ, mondhatom. Alig éltünk egyik napról a másikra. Pedig dolgoztunk látástól-vakulásig.

Robotin Gheorghe arca egyre komolyabbá válik, mikor a mult-ról beszél. Eszébe jut nyomoruságos élete, munkája, amelyből a kizsákmányolók gazdagodtak.

— Rossz még visszaemlékezni is — folytatja —, de annál jobban vagyunk ma. Románok és magyarok közösen dolgoztunk a falu villamosításán. Utakat, hidakat, középületeket javítottunk meg. Komos István, a néptanács elnöke, nemzeti különbség nélkül intézi a dolgozók ügyeit-bajait.

Az asztalról vastag füzetet vesz a kezébe. Eszébe jut, hogy a kulturothonban feljegyezte Sztálin elvtárs tanítását a nemzeti kérdéssel kapcsolatban. Gyorsan lapozgat, majd fennhangon olvas:

„... minden nemzetnek és fajnak függetlenül mult és jelen helyzetétől, függetlenül erejétől vagy gyengeségétől, egyazon jogokat kell élveznie a társadalom gazdasági, társadalmi, kulturális és közéletének minden területén...”

Füzetét összehajítja és így szól: Igy élünk mi is Türebén, mióta Sztálin elvtárs és Pártunk tanításait követjük. Igaz-e Szántó elvtárs?

Szántó Jenő néptanácsi képviselő megerősíti Robotin szavait. A két néptanácsi képviselő meleg tekintetet vet egymásra. A türebi dolgozók, a románok és magyarok testvéries együttélését, barátságát jutatták kifejezésre.

VIDA JÓZSEF

Mondjátok meg a drága Sztálinnak

1950 telén Dics-Cichegyen a párttagok politikai tanfolyamot szerveztek. Sok idősebb kérdést megvitattak. Február első hetében Pártunk 1949 márciusi határozatát tanulmányozták. Megvitatták alaposan. Különösen a kollektív gazdaság szervezésével foglalkoztak sokat.

A következő napon György Dániel párttag Dénes járt. A megyei Pártbizottságtól egy köteg könyvet kapott. A könyvek nagyrésze Sztálin elvtársnak a kolhozok megszervezéséről, a szocialista nagyüzemi mezőgazdaságok megteremtéséről szóló tanításait tartalmazta. Más része pedig a szovjet kolhozparaszatok boldog életéről írt. A következő este, a kulturothonban, mint méhraj az ágat, úgy álltak körül a tanfolyam hallgatói a könyvekkel megkrakott asztal. Egy-kettőre szétkapkodták. Nem is jutott mindenkinek belőle. Maga György Dani is anélkül maradt. Ugy kérte el kölcsön Székely Lőrinc könyvét, hogy elolvassa.

A párttagok közül többen az előadás után ott maradtak. Balás Sándor is belelapozott az egyik könyvbe s úgy beletemetkezett, hogy észre sem vette, hogy eltelt az idő. Valóságos falta a betűket. Arcáról öröm sugárzott. Amikor hazafelé mentek, meg is jegyezte:

— Sok mindent megértettem Sztálin elvtárs irásából.

Két nap múlva a Pártalapszervezet rendkívüli ülésén, a kollektív gazdaság szervezéséről beszéltek. A párttagok közül sokan, hogy az elsők között legyenek, a gyűlés végén mindjárt beirakoztak a kollektív gazdaságba. Másnap megindult a fel-

világosító munka, a párttagok megítálgatták valamennyi párttagi ülést s szegény- és középparasztot.

Balás Sándor párttag is ezeken a napokon házról-házra járt. Mindent elmondta, amit Sztálin elvtárs könyvéből olvasott. Elmagyarázta azt is, hogy Pártunk Központi Vezetősége milyen határozatot hozott a szegény- és középparasztok boldog életének megteremtése érdekében. A párttagok felvilágosító munkája világszerte gyűjtött sok cichegyi dolgozó paraszt egytábon. Már február utolsó napjaiban 46 szegény- és középparaszt szánta el magát, hogy összefog és közös erővel elindul, a nagy Sztálin tanításai alapján, a Pártunk által mutatott uton.

Pap Béla, amilyen szegény, éppen olyan becsületos ember volt. Szókimondó lévén, bátran megmondta az igazat. S ezért a kizsákmányoló rendszerben alig élt egyik napról a másikra. Kint lakott a falu végén, ágból font és sárral vastagon betapasztolt nyomoruságos viskóban. A szobában több volt a gyermek, mint a butordarab. Az egész családnak egy pár lyukas cipője volt s azszal az apa járt fát vágni az erdőre, vagy alkalmi munkára a kulákokhoz. Soha nem volt a háznál 3 kupa mállétszettel több. A kollektív gazdaság szervezése örömet gyújtott Pap Béla szívében is. A párttagok felvilágosító munkája nyomán megértette, hogy élete csak akkor lesz jobb, ha lép a kollektív gazdaságba. De belépést felesleges akadályozta.

— Mindenki beirakozik, csak én maradok kinn — panaszkodott Pap a párttagoknak. — Segítségük elvár-

sak. Az asszonnyal nem tudok mit csinálni. Egyre csak mondja a magdát, hogy nem és nem.

Balás Sándor még aznap este element Papéknak. A gyermekek tövéleggyel össze-vissza fektetve dide-regtek az ágyban a szakadozott rongypokróc alatt. Az asszony, a kályhánál tett-vett. Nagy pléhszékben rotyogott valami. Papné az ágy mellől előbb húzta a nyirkos deszka locát, s helyet kínálta meg Balásnak.

— Ne is mondja, tudom a kollektívért jött, de hibba. Eddig is élünk úgy, ahogy, ezután is megleszünk. Nem kell kollektív.

Az asszony egyre jobban belefuzelte magát. Annyi mindent összehadart, hogy Balásnak meg kellett gondolnia, hol kezdje s mi válaszoljon neki. Többször megkösörülte torkát s aztán hozzáfogott.

— Igen. Így beszélnek Pál István, Bodis Elek, Nagy Sándor s a többi kulákok, s amit maga mondott, azt biztosan tudom, hogy jól esdede fel. Ok tömtekté teli a maga fejét is ezekkel a hazugságokkal. De ha tudná, hogy Sztálin elvtárs mire tanít, mit mond a kollektív gazdaságról, mindjárt másképpen beszélne. Ide-nézzen — s Balás Sándor előhúzta drága kincsét, Sztálin elvtárs könyvét. — Az élmunkás kolhozparaszatok első kongresszusán azt mondta — újít a sorokon tartva kisléte a betűket — „A volt szegény- és középparasztokat jómódu szívnemalva emeljük, olyan emberek színvonalára, akik a termékek hőszét élvezik és minden tekintetben kulturálatlan élnek.” Ezt mondta Sztálin elvtárs, s amit ő mond, az szüntelése igazság.

Még sokáig beszélgettek. Néhány nap múlva Papné magára terítette kopott kendőjét és a néptanács irodája felé tartott. A férje ott volt. 47-iknek irakoztak fel a listára.

1950 március elsején 47 család megalakította a kollektív gazdaságot, amelyet Dózsa Györgyről neveztek el.

A 47 család 134 hektár földön, az egymillió 200 ezer lejes állami kölcsönből vásárolt 2 pár ökörrel és 4 pár lóval, valamint a tagok által beadott 4 tehénnel kezdte meg a gazdaságát. Azóta egyre gyarapodott a közös gazdaság. Látva a sztálini uton elért ragyogó eredményeket, a megalakulás óta 20 szegény- és középparaszt kérte felvételt. Balás Sándor első évi szorgalmas munkája után annyi terményt kapott, hogy eladtsra is jutott belőle. A múltban házat akart építeni. Maga készített téglát, követ is bányászott, de nem volt annyi pénz, hogy a házat felépítse. A múltévi jövedelméből erre is tett. Salak Ferenc, Székely Lajos és Lajos Simion kollektívisták is szintén a múltévi keresetükből építettek új házat.

Pap Béla is már emberhez méltóan él. Jól házában lakik. A kollektívisták adták neki. A múlt évben, életében először, dísznót adgott. A Pap-családban, amióta a kollektívban dolgoznak, öröm és boldogság

van. A szoba falán Sztálin-kép. A család tagjai szeretettel tekintenek rája. Nincs az a nap, az az óra, amikor ne beszélne Róla, Sztálinról.

A kollektív gazdaság ma már gazdaság. Nyolc lova, négy ökör, kilenc tehene, négy üszője, négy borja, tizenöt kocaja, méhészetük, halastavuk, baromfitenyésztésük van. A kollektívisták már jómódban élnek.

Amikor a szovjet küldöttség meglátogatta a Dics-cichegyi kollektív gazdaságot, a Pap Béla felesége az ünnepeken az első sorban állott. Amint fogta két legkisebb gyermeke kezét, egy pillanatra sem vette le szemét a szovjet emberekről. Nézte őket. Nézte és könnycsökölt a szemébe. Boldog volt. Hissen már nem rongyos a család, nem szűkölködnek. Mindenkinek van új ruhája. S arra gondol, hogy ezt a szovjet embereknek köszönheti. Mikor a látogatás után bucsúztak a kedves vendégek, Pap Béla keményen kezet rázott velük. Megölelte, megcsókolta őket. Beszélni akart, elmondani mindent, de nem talált szavakat. Mikor a vendégek kocsija elindult, ki-lört az öröm belőle s utának ki-lította:

— Mondjátok meg a drága Sztálinnak, hogy neki és szeretett Pártunknak köszönöm a nagy jódságot. Szívvel kívánom és kívánjuk, hogy éljen soká.

NAGY BALÁZS

A Szovjetunió küldöttei ismét leleplezték az ENSZ-ben az imperialisták mesterkedéseit

PÁRIZS. (Agerpres.) — Az ENSZ politikai bizottságának december 17-i ülésén először megvizsgálták a Szovjetunió beadványát az USA provokáló, úgynevezett „kölcsonös biztonsági törvényével” kapcsolatban. Jessup amerikai küldött azt indítványozta, hogy ezt a pontot csak azután vizsgálják meg, amikor már befejezték a háromhatalmi leszerelési javaslat tárgyalását és az ezek kiegészítésére benyújtott szovjet módosító indítványokat. Jessup azt állította, hogy a Szovjetuniónak az USA ellen szemelt vádjai alaptalanok.

Visinszkij szovjet főmegbízott hangsúlyozta, hogy a közgyűlés napirendjére tűzött és a politikai bizottsághoz utalt beadvány a legutóbbi ülés határozata szerint komoly figyelmet érdemel. „Lehetetlen olyan üres szövegekkel elkenődni ezt a kérdést, mint amelyet Jessup ur hangoztat. Azt állítja, hogy a Szovjetunió az Egyesült Államok elleni vádjai alaptalanok. „Mi a tények sorozatával fogjuk bebizonyítani, hogy a Jessup-féle urak nem menekülhetnek meg a kérdés megvitatása elől” — mondotta Visinszkij.

Ezután a politikai bizottság folytatta a háromhatalmi javaslat és a szovjet módosító indítvány pontonkénti vitáját.

Kiszelev, Belorusszia küldötte emelkedett szólásra. Jessup amerikai küldött félbe akarta szakítani, azt állítva, hogy Belorusszia küldötte nemcsak a háromhatalmi javaslatról, hanem az előző kérdésekről is beszél.

Visinszkij szovjet főmegbízott erősen rendretesítette az amerikai küldöttet, amiért félbeszakította Kiszelevet. Visinszkij utalt arra, hogy Jessup az előző ülésen háromszor beszélt és beszédelében már felölelte a vita anyagát képező összes kérdéseket.

„Nem tudom megérteni, — mondotta Visinszkij, — Jessup miért érintette az összes kérdéseket és miért nem teheti meg ugyanezt Belorusszia küldötte.

„Az a kérdés, amiről Belorusszia küldötte beszélt, szoros kapcsolatban áll a napirenden lévő kérdéssel. A mesterséges korlátozás nem helyénvaló. Azt hiszem, hogy ha megfosztjuk akármelyik küldöttet annak lehetőségétől, hogy akárcsak egy milliméterre is eltérjen valamelyik ponttól, ez annyit jelentene, hogy elfojtjuk az igazságot, elodázzuk a tárgyalást, ami egyikünknek sem érdeke.” A bizottság elnöke egyvéleményen volt a szovjet küldöttel, kudarcot valót az amerikai küldötné az a kísérlete, hogy megakadályozza Kiszelev beszédének folytatását.

Kiszelev utalt a szovjet indítványra, amely kérte, foglalják be a háromhatalmi javaslatba az atomfegyver feltétel nélküli megtiltását és a szigorú nemzetközi ellenőrzés bevezetését.

„Az amerikai küldötség, — mondotta Kiszelev, — azzal akarja elterelni a figyelmet az atomfegyver gyártásáról és megtiltásának megakadályozásáról, hogy rágalomzók kijelentéseket hangoztat a Szovjetunió ellen. Az amerikai küldötség azt állítja, hogy a Szovjetunió ki akarja vonni magát az atomenergia-termelés ellenőrzése alól. Ez az állítás teljes egészében valótlan. Szóval generális szimusz már öt évvel ezelőtt kijelentette, hogy szigorú nemzetközi ellenőrzés szükséges az atomenergia termelése és felhasználása felett.

Az USA, Nagy-Britannia és Franciaország ténylegesen nem óhajtják az atomfegyver megtiltását, sem a nemzetközi ellenőrzést. Az ő ellenőrzési terveknek semmi köze ennek a kérdésnek a megoldásához.” Végül Belorusszia küldötte kijelentette, hogy a legfontosabb nemzetközi kérdés a szovjet javaslat elfogadása az atomfegyver megtiltásának és a nemzetközi ellenőrzés kérdésében. Ezért Belorusszia küldötsége támogatja a szovjet javaslatot.

Zafrullah-Khan, Pakisztán küldötte kijelentette, hogy semmiféle egyoldalú határozat nem

hozhat gyakorlati eredményt, ha ezt nem támogatják az összes hatalmak, amelyek a legnagyobb katonai erővel rendelkeznek. Csakis a négy hatalom kölcsönös megértésén alakuló megegyezés lehet hatásos. Pakisztán küldötsége bejelentette, hogy tartózkodik a szavazástól.

Baranovszki, ukrán küldött részletesen elemezte a hírhedt Baruch-tervet, amelyet a három nyugati hatalom küldöttei továbbra is támogatnak és ennek alapján akarják megszervezni az atomenergia nemzetközi ellenőrzését. Az ukrán küldött rámutatott arra, hogy az amerikai ellenőrző terv egyetlen célt követ, éspedig azt hogy bi-títsa az amerikai monopóliumok uralkodó befolyását a nemzetközi ellenőrző szervben és, hogy agressziós politikájuk eszközevé változtassa, az USA világhatalmi törekvéseinek megvalósítására.

Végül Baranovszki kijelentette, hogy Ukrajna küldötsége teljesen egyetért a szovjet javaslattal.

Wierblowszki, lengyel küldött és Szkéáninova, csehszlovák küldött összehasonlítást tettek a hármass javaslat és a szovjet javaslat között. Megállapították, hogy csakis a szovjet javaslat biztosíthatja a béke fenntartásával összefüggő sürgős kérdéseket, megszüntetheti a fegyverkezési versenyt, lehetővé teszi az atomfegyver megtiltását, a fegyverkezés csökkentését és a szigorú nemzetközi ellenőrzés létesítését.

A lengyel küldött azt ajánlotta, adják át megvizsgálás céljából az atomenergia és a szabványfegyver bizottságnak a háromhatalmi javaslatot és a szovjet indítványokat.

A szovjet küldötség bejelentette, hogy fenntartja magának a jogot arra, hogy a háromhatalmi javaslat összességéről a következő ülésen kifejtse álláspontját.

A politikai bizottság legközelebbi ülését december 18-ra tűzték ki.

Max Reimann egységes harcra szólítja a német népet a fasiszta Adenauer-kormány ellen

BERLIN. — (Agerpres.) A „Freies Volk” című német lap közölte Max Reimann, Nyugat-Németország Kommunista Pártja elnökének felhívását a német néphez. Tiltakozó mozgalom megszervezésére hívta fel a német népet az Adenauer kormány háborús politikája ellen és a bonni kormány azon kísérlete ellen, hogy betiltsa a Kommunista Pártot. „Ugyanazon a napon, amikor Adenauer kijelentette, hogy nem késleltetheti tovább a német katonai egységek megalakítását — írja Max Reimann — Nyugat-Németország Kommunista Pártjának Központi Vezetőségéhez vádiratot kézbesítetek. A bonni kormány a karlsruhei törvényszék útján akarja kimondani a Kommunista Párt betiltását. Jogi és politikai szempontból teljesen nyilvánvaló, hogy a vádirat egyáltalán nem helytálló. Ezért nincs is értelme foglalkozni a vád egyes pontjaival. A vádirat egyben azt is mutatja, hogy a kommunisták a leg-

becsületesebb németek és hogy a Kommunista Párt az egyetlen párt, amely szüntelenül harcol Németország egységéért és a békéért.

A karlsruhei törvényszéknek a tagjait, Adenauer kormánya kizárólag reakciós elemekből válogatta össze. A törvényszék azok a bankárok és monopóliumok hívták életre, akik Nyugat-Németországban a hatalmat gyakorolják és akiket Adenauer és Leir képviselnek. Csak a hatalmas erejű népmozgalom kényszerítheti az Adenauer kormányt a Kommunista Párt elleni per megszüntetésére.

Nem szabad azt hinni, hogy csupán Nyugat-Németország Kommunista Pártjáról van szó. Leir belügyminiszter javaslatában legalább 37 demokratikus szervezet szerepel, amelyeket be akarnak tiltani. Ezek között van a Kulturbund is, amely elszántan harcol az amerikai monopóliumtörzsek úgynevezett „kulturája” ellen.

SPORT

A KÖZÉPISKOLÁK ÉS SZAKMAI ISKOLÁK NAGY SIKERÉ A DECEMBER 21 RÖP- ÉS KOSÁRLABDA KUPÁBAN

KOLOZSVAR. — Sztálin elvtárs 72-ik születésnapjára rendezett röplabda kupában, a kolozsvári középiskolák és szakmai iskolák nagy lelkesedéssel vettek részt. A kosárlabdában a legnagyobb sikerrel a 2-es számú magyar fiúiskola és az 1-es számú román fiúiskola, míg a szakmai iskolák közül az elektrotechnikai iskola szerepelt a legjobban, amely az elődöntőben 34:33 arányban szenvedett csak vereséget, a 2-es számú fiúiskolától. A röplabda

küzdelmekben 16 csapat vett részt, amelynek döntőt ma délután 4 órai kezdettel tartják meg a Május 1-utcai fiúiskola tornatermében. A női csapatok közül a Haladás a Tudomány IMF ellen, a férficsapatok elsőszámú küzdelmében a 2-es számú román fiúiskola a Tudomány IMF ellen, míg a másodosztályú küzdelmében a 2-es számú román fiúiskola második csapata az 1-es számú román fiúiskola együttesével játszik a döntőben.

SZTALIN ELVTÁRS SZÜLETÉSNAPIJÁNAK TISZTELETÉRE ORSZÁGOS ASZTALITENISZ VERSENYT RENDEZNEK MA TEMESVÁRON

TEMESVÁR. — A helyi Testnevelési és Sportbizottság Sztálin elvtárs 72-ik születésnapjának tiszteletére országos asztalitenisz versenyt rendez. Ezen a versenyen Kolozsvár női, férfi és ifjúsági válogatottja is

részvesz, amely Magyar, Cici, Gavritescu, Bekő, Biró, Bálint, Florián, Harasztosi, Zádor, Székely és Tompa részvételével indul a pénteken kezdődő nagy asztalitenisz versenyen.

Ünnepi nagygyűlés Kolozsváron

Népköztársaságunk kikiáltása 4. évfordulójának méltó megünneplésére a Magyar Népi Szövetség Kolozsvár-tartományi szervezete december hó 22-én délután 5 órakor ünnepi nagygyűlést tart az „Egyetemes Ház” nagytermében (Kogalniceanu-utca 3. szám). Az előadást Dr. Takács Lajos nemzeti miniszterhelyettes, a Magyar Népi Szövetség központi végrehajtó irodájának tagja tartja.

A RNK rádiójának magyar műsora

PÉNTEK, december 21.
R. TEMESVÁR I. 397 m. 6 óra 50 perckor: Köszöntő Sztálin elvtárs születésnapján. Zene. Hírek. R. ROMANIA 1935 m. BUKAREST II. 285 m. 12 óra 30 perckor: Hírek. Zene. R. TEMESVÁR I. 397 m. 16 óra: Goriról, Sztálin elvtárs születésnapjáról. Karcolat. Hírek R. RO-

MANIA 1935 m. R. BUKAREST III. 285 m. R. TEMESVÁR I. 397 m. 19 óra 30 perckor: Agitációk negyedórás. 19.45 órakor: „Az emberiség reménye” — ünnepi hangképsorozat Sztálin elvtárs születésnapja alkalmából. R. ROMANIA 1935 m. R. TEMESVÁR II. 544 m. 22 óra 30 perckor: Hírek.

Közlemények

KOLOZSVAR VÁROS ÖSSZES ÁLLAMI VÁLLALATAINAK, INTÉZMÉNYEINEK, SZÖVETKEZETEINEK FELELŐS KÖNYVELŐI ÉS ÉLELMISZERJEGY KEZELŐI JELENNEK MEG 1951 DECEMBER 22-ÉN DÉLUTÁN 6 ÓRÁKOR A KOSSUTH LAJOS-UTCA 1 SZÁM ALATTI MAGYAR FIULICUM DISZTERMÉ-

ben tartandó gyűlésen. Ez alkalommal tájékoztatást kapnak az 1952. évre szóló élelmiszer- és ruházati könyvecskékre vonatkozó utasításokról. A jegyek szétosztásával kapcsolatban fontos módosításokról lesz szó. A megjelenés kötelező. Kolozsvár város néptanácsának végrehajtó bizottsága.

Színház — Mozi — Opera

ALLAMI MAGYAR OPERA:
December 23-án, délután 3 órakor: *Bánk bán* helyett *Cigánybáró* megy.

MUNKAS MOZGÓ: „A négy sziv.” Előadások: 3, 5, 7, 9 órakor. Vasárnap délelőtt 11 órakor matiné.

ALLAMI MAGYAR SZÍNHÁZ:
Pénteken, december 21-én, este 8 órakor: *Ellenségek*. (Tizedszer). Szombaton, december 22-én, este 8 órakor: *Házasság hosománnyal*. (Tízennyolcadszor). Vasárnap, december 23-án, este 8 órakor: *Romeó és Júlia* (Negyvenhatodszor).

VÖRÖS CSILLAG MOZGÓ *Dalolva szép az élet*. Zenés vígjáték. Előadások kezdete: 4, 6, 8, 10 órakor. Vasárnap és ünnepnap fél 9 és fél 12 órakor matiné.

MOZI
NEPMOZUO *A cirksus porondján*. Szines szovjet film. Előadások: 3, 5, 7, 9 óra vasárnap délelőtt 9, 11 óra. Minden nap délelőtt 10 órakor rendkívüli előadás a délután dolgozók számára csoportosan érkező diákoknak 50 százalékos kedvezmény.

HALADÁS MOZGÓ: *Dalolva szép az élet*. Zenés vígjáték. Előadások kezdete: 3, 5, 7, 9 órakor. Vasárnap délelőtt 9 és 11 órakor matiné. Ünnepnapokon 9 és 11 órakor matiné.

MAXIM GORKIJ MOZGÓ: *Uj harcok születésnapján*. Előadások kezdete: 3, 5, 7, 9 órakor Vasárnap délelőtt 9 és 11 órakor matiné.

„AUGUSZTUS 23” MOZGÓ: *A cirksus porondján*. Előadások kezdete: délelőtt 11, délután 1, 3, 5, 7, 9 órakor Vasárnap délelőtt 9 és 11 órakor matiné.

Világosság

Szerkesztőség: Horea-ut 6, II. emelet. Telefon: 15-35. Kiadóhivatal: Molotov-utca 16. Telefon: 19-11.

A fasiszta olasz kormány megfosztotta mentelmi jogától Moranino kommunista képviselőt

RÓMA. (Agerpres.) — Az olasz képviselőház a keresztény-demokraták szavazattöbbségével határozatot fogadott el, amely szerint Francesco Moranino kommunista képviselőt megfosztják parlamenti mentelmi jogától. A határozat feljogosítja a bírósági hatóságokat, hogy letartóztatási végést adjanak ki Moranino kommunista képviselő ellen.

A második világháború idején Moranino szervezte és vezette a német megszállók, valamint Biella tartományban az északolaszországi fasiszta áru-lókkal szembeni ellenállási mozgalmat.

Az olasz kormánykörök már régóta ürügyet kerestek arra, hogy Moraninot a hatóságok kezére látszák, mert 1944-ben a megszállók elleni fegyveres harc során a Moranino vezetés alatt álló partizán-egységek lelőtték a náci kémek egy csoportját.

AZ OLAZ KOMMUNISTA PÁRT TILTAKOZÁSA

RÓMA. (Agerpres.) — Az olasz képviselőház Moranino kommunista képviselő ellen hozott provokációs határozata az olasz nép szíves támogatását váltotta ki. A toscanai, lombardiai, emil-

liai és génuai üzemek dolgozói beszüntették a munkát és tiltakozó tüntetéseken megjellegtek a keresztény-demokrata párt vezetőinek provokációs akcióját, amelyet a fasiszta csoportok és elemek sugalmazására hajtottak végre.

A képviselőház többségének határozatát különös felháborodással fogadták Biella tartomány dolgozói. Moranino a fasiszta megszállás idején ebben a tartományban a partizán osztagok első sorában harcolt az ország felszabadításáért.

Az „UNITA” című lap jelenti, hogy Palmiro Togliatti, az Olasz Kommunista Párt főtitkára a következő táviratot küldte Moraninonak:

„Az a szavazás, amely jóváhagyta az Ön elleni per megrendezését és az Ön letartóztatását, a papság tuymomó részének szegyeteljes akciója, amellyel gyűlöletet és egyenlenséget akar előidézni és bemocskolni az ellenállási mozgalom hőseinek emlékét.

A Kommunista Párt vezetőségének rokonszenvét és szolidaritását fejezem ki az összes kommunisták és olaszok nevében, akik továbbra is híven követik annak a mozgalomnak a parancsait, amely felszámolta a faszizmust és megalapozta Olaszország újjáépítését.”

BAKTERIUMFEGYVERREL KISERLETEZNEK AZ AMERIKAI AGRESSZOROK A KOREAI ÉS KINAI HADIFOGLYOKON

BÉCS. — (Agerpres.) A Vegyipari Szakszervezetek Nemzetközi Szövetsége adminisztrációs bizottságának bécsi értekezlete levetelt intézett az ENSZ közgyűlése elnökehez. A levél a többi között így hangzik:

„Cáfolhatatlan tények bizonyítják, hogy az amerikai parancsnokság számos esetben mérges gázokat használt a szabadságért és függetlenségéért harcoló koreai nép ellen.

A Vegyipari Szakszervezetek Nemzetközi Szövetsége adminisztrációs bizottsága a vegyiparban dolgozó összes munkások akaratát juttatja kifejezésre, amikor 2.500.000 tagja nevében határozottan tiltakozik a mérgezőgázok használatát ellen. A mérgezőgázok használatát különben kategorikusan megtiltja a genfi nemzetközi egyezmény is.

Nemrégiben baktériumfegyvert próbáltak ki az amerikai agresszorok Csesudo szigetén a kínai és koreai hadifoglyokon. Ez újabb bizonyítéka annak, hogy az amerikai parancsnokság ezt a szörnyű fegyvert is fel akarja használni.

Az összes népek érdekében az adminisztrációs bizottság felszólítja az Egyesült Nemzetek Szervezetét, hogy járjon közbe a genfi nemzetközi egyezmény tiszteletben tartása érdekében és követelje az atombomba gyártásának és használatának, a baktérium fegyver, a napalm-bomba, valamint minden más tömegpusztító fegyver azonnali betiltását.

A levelet Eugenio Guidi, a Vegyipari Szakszervezetek Nemzetközi Szövetségének elnöke és Bozsoki Ferenc, a szövetség titkára írták alá.